

तत्त्वश्रुतेषु । तथा च विष्णुः “पितृपितृव्यमातामहमा-
तृलक्षशुरन्ध्रपत्न्यभिगमनं गुरुदारगमनरुमं पितृस्वस्मा-
तृस्वस्मृचोत्थित्विगु पध्यायमितपत्न्यभिगमनञ्चेत्यभिधाय
“अनुपातकिनस्त्वते महापातकिनो यथा । अन्धमेधेन
शुद्धान्ति तीर्थानुसरणेन वा” । न चात्माचार्यादिपत्नी-
नां हीनवर्णाणां ग्रहणं नृपस्य क्षत्रियेतरस्य पत्न्या
इति युज्यते आचार्याभार्यादिशेषत्वात् गुर्वङ्गनाश-
ब्दस्य सामान्यत्वात् सामान्यविशेषन्यायेन गुर्वङ्गनाशब्द-
एव सङ्कोचस्य युक्तत्वात् पितृपत्न्यास्तु हीनवर्णाया
युक्तेव मातृगमनस्यातिपातकत्वात् सपत्नीमातृगमनस्य
गुर्वङ्गनाशमनत्वेन महापातकत्वात् अर्थादनुपातके ल-
क्षुनि हीनवर्णायाः पितृपत्न्याग्रहणं तथा च याज्ञ-
वल्क्यः “मातुः सपत्नीं भगिनीमाचार्यतनयां तथा ।
आचार्याणीं स्वाञ्च सुतां गच्छंस्तु गुरुतल्गः” । गुरु-
तल्गो गुरुतल्गवदित्यर्थः । भगिन्यादिषु गुरुतल्गप-
गत्वानुपपत्तेः । अत्र सुताऽसवर्णा आह्वा सवर्णासु-
तागमनस्यातिपातकत्वात् संयत्तः “पितृव्यदारगमने
भ्रातृमाथ्यागमे तथा । गुरुतल्गव्रतं कुर्वाणान्या नि-
वृत्तिरुच्यते” । अत्र गुरुतल्गपप्रतातिदेशात् पितृव्या-
दिमाथ्यागमनं न गुरुतल्गपगमनमित्यवगम्यते अतएव
विष्णुवचने नृपाचार्यपत्नीगमनस्यानुपातकत्वश्रुतेः
पितृगुरोरेन्द्रस्य” इति बौधायनवचनेऽपि गुरुतल्गपदं
गौरवम् । अत्रापि पितृमाथ्या हीनवर्णा आह्वा विष्णु-
वचनैकवाक्यत्वात् अतः पितृयै गुरुमनुवचनात् तत्पत्न्येव
गुर्वङ्गना सा तु न माता किन्तु सपत्नीमाता सा
च सवर्णात्तमवर्णा च न तु हीनवर्णा विष्णुव-
चनेऽनुपातकत्वश्रुतेः एतेनैकादशानामेव गुरुणां मुख्य-
पत्नीगमनं महापातकं विष्णुवचने तु पत्नीपद-
ममुख्यस्त्रीपरमिति कल्पतरुः निरस्तमेव । यद्यपि
पञ्चानां पितृत्वं श्रूयते यथा “जनकस्योपनेता च यश्च वि-
द्यां (कन्यां) प्रयच्छति । अन्नदाता भयताता पञ्चैते
पितरः स्मृताः” इति तथापि जनकव्यतिरिक्ते त-
द्गौणं लोके जनक एवाभिधानात् एकस्य प्रह-
न्निमित्तस्याभावात् ननु जनकस्यापि संस्कारकर्तृरेव
भनुना गुरुत्वमुक्तं याज्ञवल्क्येन च “वेददातृत्वेनेति
कथं संस्कारकर्तृः पितरवेददातृणां क्षत्रियादीनाञ्च
गुरुत्वमिति न देवत्ववचनेन पितृमातेण गुरुत्वाय-
गतेः संस्कारकर्तृत्वं वेददातृत्वज्ञातिगद्यार्थमिति” प्रा०वि०

गुरुतल्गिन् ५० गुरोस्तत्त्वं गम्यत्वेनास्त्यस्य इति । विमातृ-
गन्तरि गुरुतल्गगवद्दे उदा० ।

गुरुताल ५० “एकएव गुरुर्न गुरुतालः स कथ्यते” संगो०दा०
उक्ते अन्यवर्णरहिते गुरुतालवति तालभेदे ।

गुरुत्व न० गुरोर्भावः त्वण् । वैशेषिकादिमतसिद्धे पतनहेतौ
द्रव्यनिष्ठे गुणभेदे “अतीन्द्रियं गुरुत्वं स्यात् पृथिव्यादि
इये तु तत् । अमित्ये तदनित्यं स्यान्नित्ये नित्यमुदाहृ-
तम् । तदेवासमजायि स्यात्पतनाख्ये तु कर्मणि” भाषा०
“पतने आद्यपतने” मुक्ताव० । तस्याप्रत्यक्षत्वे कारणं
कणा० सू० उक्तप्रोदर्शितं यथा

ननु गुरुत्वमप्यनेकद्रव्यसमवेतं रूपमहत्त्वसमा-
नाधिकरणञ्चेति कथं न प्रत्यक्षमत आह” उप० ह०
“तस्य भावादव्यभिचारः” सू० ।

“तस्य रूपत्वादेः सामान्यस्य उद्भवस्य च गुरुत्वेऽभावाच्च
गुरुत्वं प्रत्यक्षम् । ननु मा भूत् तत्र रूपत्वादिकं
तथापि तत्प्रत्यक्षं स्यादत आह अव्यभिचार इति
एकैकेन्द्रियपाहृत्व” प्रति रूपत्वादीनां पञ्चानां जाती-
नाम् अव्यभिचारो नियम एव यत्तैव रूपत्वादिपञ्च-
काम्यतमत् तत्रैव बाह्यैकैकेन्द्रियपाहृत्व” तद्व्रति-
रेकादित्यर्थः, सूत्रे तु गुरुत्वाधिकारस्यास्य टत्वात्
प्रशस्तदेवैरतीन्द्रियेषु मध्ये परिगणितमपि पञ्चमाचार्यैः
स्पर्शनमुक्तं गुरुत्वे ।” उप० ह० ।

गुरुत्वञ्च प्रतिबन्धकाभावे एव यथा पतनेऽसमयाधि-
कारणं तथा “संयोगाभावे गुरुत्वात् पतनमित्यादि-
“संस्काराभावे गुरुत्वात् पतनमित्यनं कणादसूत्रवृत्ति-
वाक्यं ५४१७ उ० दर्शितम् । तच्च गुरुत्वं पृथ्वीसलिलयो
र्धमः इति नैयायिकादयः सांख्यास्तु “गुरु वरणकमेव तमः
इत्युक्तेः तमोगुणस्यैव धर्म इत्याहुः तच्च वाक्यं गुणवृ-
त्तिशब्दे २६०८ उ० दर्शितम् “मृदिगुरुत्वाद्गुणोन्नेन्द्रः”
“मेने पराङ्गमात्मानं गुरुत्वेन जगद्गुरोः” रघुः ।
तल् । गुरुताप्यत्र स्त्री “नाजतिगुरुता गुरुता विक्रम
गुरुता गरीयसी स्याता” उद्भटः । “अवधार्य कायगुरु-
ताम्” भावः । “गुरुता मण्डलेण” त्वम्नील० ता उक्ते
मण्डलैश्वर्ये च । [शब्दे ४६८ उ० दृश्यम् ।

गुरुदेवत ५० गुरुर्देवतमस्य । उपग्रन्तत्वे हेमच० अस्त्रेश-
गरूपत्वी स्त्री इति गुरुः आचार्यः पतिर्यस्या वा लुङ् हीय ।
गुरोः मन्त्राध्यामसमवर्णायाञ्च स्त्रियाम् । तथोर्वृत्ति-
भेदो मनुनोक्तो यथा